

**Bruxelles, 13 iunie 2025
(OR. en)**

10113/25

**Dosar interinstituțional:
2025/0144 (NLE)**

**IXIM 124
JAI 837
ENFOPOL 200
CRIMORG 103
JAIEX 59
AVIATION 78
DATAPROTECT 114
N 30**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	12 iunie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2025) 282 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei privind transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 282 final.

Anexă: COM(2025) 282 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.6.2025
COM(2025) 282 final

2025/0144 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei privind transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere se referă la semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului cu Regatul Norvegiei („Norvegia”) privind transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave („acordul”).

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Consolidarea cooperării internaționale în materie de aplicare a legii, inclusiv în ceea ce privește schimbul de informații, este esențială pentru a aborda amenințările reprezentate de terorism și de infracțiunile transnaționale grave. Cel mai recent raport privind Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată (SOCTA), publicat de Europol¹, ilustrează dimensiunea internațională a activităților organizațiilor care comit infracțiunile cele mai grave. În plus, cel mai recent Raport privind situația terorismului și evoluția acestuia (TE-SAT)² subliniază nu numai legăturile directe dintre călătoriile transnaționale și organizarea activităților teroriste și a infracțiunilor grave, ci și importanța depistării, investigării și urmăririi penale eficace a altor infracțiuni grave pentru prevenirea și depistarea infracțiunilor de terorism.

Datele din registrul cu numele pasagerilor (*passenger name record* – PNR) sunt informații furnizate de pasageri care sunt colectate și păstrate de transportatorii aerieni în sistemele lor de rezervare și de control al plecărilor, în scopuri comerciale proprii. Conținutul datelor din PNR variază în funcție de informațiile furnizate în timpul procesului de rezervare și de înregistrare și poate include, de exemplu, data călătoriei și itinerarul complet al pasagerului sau al grupului de pasageri care călătoresc împreună, datele de contact, cum ar fi adresa și numărul de telefon, informații privind plata, numărul locului și informații privind bagajele.

Colectarea și analiza datelor din PNR le pot oferi autorităților elemente importante care să le permită să detecteze tiparele de călătorie suspecte și să identifice complicii infractorilor și teroriștilor, în special pe cei necunoscuți anterior de către autoritățile de aplicare a legii. În consecință, prelucrarea datelor din PNR a devenit un instrument de aplicare a legii utilizat pe scară largă, atât în UE, cât și în afara acesteia, pentru a detecta terorismul și alte forme de infracțiuni grave, cum ar fi infracțiunile legate de droguri, traficul de persoane și exploatarea sexuală a copiilor, precum și pentru a preveni comiterea unor astfel de infracțiuni. De asemenea, s-a dovedit că aceste date constituie o sursă importantă de informații pentru a sprijini investigarea și urmărirea penală a cazurilor în care au fost comise astfel de activități ilegale³.

Deși este esențial pentru combaterea terorismului și a infracțiunilor grave, transferul de date din PNR către țări terțe, precum și prelucrarea de către autoritățile acestora constituie o ingerință în protecția drepturilor persoanelor fizice în ceea ce privește datele lor cu caracter

¹ [Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată \(SOCTA\) | Europol](#)

² <https://www.europol.europa.eu/publication-events/main-reports/european-union-terrorism-situation-and-trend-report-2024-eu-te-sat>

³ A se vedea, de asemenea, Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu referitor la revizuirea Directivei (UE) 2016/681 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave; COM (2020) 305 final (24.7.2020).

personal. Prin urmare, acesta necesită un temei juridic în dreptul UE și trebuie să fie necesar, proporțional și supus unor limitări stricte și unor garanții eficace, astfel cum sunt garantate de Carta drepturilor fundamentale a UE, în special la articolele 6, 7, 8, 21, 47 și 52. Realizarea acestor obiective importante necesită un echilibru just între obiectivul legitim de menținere a siguranței publice și dreptul fiecărei persoane de a se bucura de protecția datelor cu caracter personal și a vieții private.

În 2016, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene au adoptat Directiva (UE) 2016/681 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave („Directiva privind PNR”)⁴. Directiva reglementează transferul și prelucrarea datelor din PNR în Uniunea Europeană și stabilește garanții importante pentru protecția drepturilor fundamentale, în special a drepturilor la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal. În iunie 2022, în hotărârea sa în cauza C-817/19⁵, Curtea de Justiție a UE (CJUE) a confirmat validitatea și conformitatea acestei directive cu Carta drepturilor fundamentale a UE și cu tratatele Uniunii.

Norvegia și statele membre ale Uniunii care sunt părți contractante la Convenția Schengen⁶ au responsabilitatea comună de a asigura securitatea internă într-un spațiu comun fără controale la frontierele interne, inclusiv prin schimbul de informații relevante. Prelucrarea datelor din PNR a demonstrat potențialul de a spori securitatea spațiului Schengen, prin îmbunătățirea prevenirii și depistării infracțiunilor grave și a terorismului la frontierele externe și prin furnizarea unei abordări bazate pe riscuri și pe date pe care statele membre să o utilizeze în spațiul Schengen ca măsură compensatorie pentru absența controalelor la frontierele interne⁷.

Norvegia a adoptat un act legislativ național privind PNR, iar autoritatea sa competentă desemnată să primească și să prelucreză date din PNR privind zborurile care aterizează sau decolează de pe aeroporturile sale și-a început activitatea în septembrie 2022.

În temeiul dreptului Uniunii, transferul oricăror date cu caracter personal din Uniune către o țară terță poate avea loc numai dacă țara respectivă asigură un nivel de protecție a datelor cu caracter personal care este în esență echivalent cu cel garantat pentru datele cu caracter personal respective în cadrul Uniunii. În acest sens, trebuie remarcat faptul că Norvegia nu este o țară terță în sensul capitolului V din Regulamentul 2016/679⁸, întrucât regulamentul respectiv a fost încorporat cu adaptări în anexa XI la Acordul privind Spațiul Economic European (SEE). Cu toate acestea, cadrul de norme prevăzut în regulamentul respectiv nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal, inclusiv a datelor din PNR, de către autoritățile

⁴ Directiva (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave (JO L 119, 4.5.2016, p. 132), denumită în continuare „Directiva privind PNR” sau „Directiva (UE) 2016/681”.

⁵ Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 21 iunie 2022 – „Ligue des droits humains ASBL/Conseil des ministres”, C-817/19, EU:C:2022:491. Hotărârea se referea la o cerere de decizie preliminară formulată de Curtea Constituțională din Belgia.

⁶ Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune. Jurnalul Oficial L 239, 22.9.2000, p. 19.

⁷ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu „Strategie pentru realizarea unui spațiu Schengen pe deplin funcțional și rezilient”, COM(2021) 277 final (2.6.2021, p. 13).

⁸ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (Text cu relevanță pentru SEE). JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

norvegiene de aplicare a legii în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor, inclusiv al protejării împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și al prevenirii acestora. În același timp, întrucât, în temeiul Acordului de asociere la Schengen dintre UE și Norvegia din 1999, Norvegia are obligații în temeiul actelor Uniunii care constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, aceasta ar trebui să aplice Directiva (UE) 2016/680 în mod similar cu statele membre ale UE. Cu toate acestea, Directiva privind PNR nu constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen și, prin urmare, Norvegia nu participă la punerea în aplicare a acestui instrument juridic.

În aceste circumstanțe, și anume în absența unor garanții adecvate în ceea ce privește prelucrarea specifică a datelor din PNR, care trebuie să fie stabilite prin intermediul unui temei juridic valabil, astfel cum se prevede în legislația UE, Norvegia nu poate primi și prelucra în mod legal date din PNR privind zborurile operate de transportatori aerieni între Uniune și Norvegia.

În acest context, la 6 septembrie 2023, Comisia a adoptat o recomandare prin care a propus Consiliului să autorizeze deschiderea negocierilor pentru un acord între Uniunea Europeană și Norvegia privind transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) în scopul prevenirii, depistării, investigării și urmăririi penale a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave⁹. În paralel, a fost recomandată, de asemenea, deschiderea negocierilor pentru astfel de acorduri cu Confederația Elvețiană¹⁰ și cu Islanda¹¹. La 4 martie 2024, Consiliul a autorizat deschiderea negocierilor și a adoptat directive de negociere¹².

Acordul are scopul de a elimina această lacună în materie de securitate existentă în spațiul Schengen și de a permite transferul de date din PNR din Uniune către Norvegia, ca recunoaștere a necesității de a utiliza datele din PNR ca instrument esențial în lupta împotriva terorismului și a altor infracțiuni grave.

Negocierile cu Norvegia, precum și cu Islanda și cu Confederația Elvețiană, au început la 21 martie 2024. La 9 aprilie 2025, negociatorii principali au parafat textul acordului și, astfel, au încheiat oficial negocierile.

Colegiuitorii au fost informați pe parcursul întregului proces de negociere și consultați în toate etapele negocierilor, în special prin raportarea către Grupul de lucru pentru schimbul de informații în domeniul justiției și afacerilor interne (IXIM) al Consiliului și către Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (LIBE) a Parlamentului European.

• **Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat**

Comisia a stabilit mai întâi liniile generale ale politicii externe a UE privind PNR printr-o comunicare din 2003¹³ privind abordarea UE în ceea ce privește transferurile de date din PNR din UE către țări terțe; aceasta a fost revizuită printr-o comunicare adoptată în 2010¹⁴. În prezent, există trei acorduri internaționale în vigoare între UE și țări terțe, și anume cu Australia¹⁵, Statele Unite¹⁶ (2012) și Regatul Unit¹⁷ (2020), care reglementează transferul și

⁹ COM(2023) 507 final (6.9.2023).

¹⁰ COM(2023) 509 final (6.9.2023).

¹¹ COM(2023) 508 final (6.9.2023).

¹² JO L, 2024/948, 25.3.2024.

¹³ COM(2003) 826 final (16.12.2003).

¹⁴ COM(2010) 492 final (21.9.2010).

¹⁵ JO L 186, 14.7.2012, p. 4.

¹⁶ JO L 215, 11.8.2012, p. 5.

prelucrarea datelor din PNR din UE. După negocieri care au urmat Avizului 1/15 al CJUE din 26 iulie 2017¹⁸, un nou acord privind PNR cu Canada a fost semnat la 4 octombrie 2024¹⁹.

La nivel internațional, un număr tot mai mare de țări terțe au început să își dezvolte capacitățile de colectare a datelor din PNR de la transportatorii aerieni. Această tendință este determinată, de asemenea, de rezoluțiile adoptate de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (în 2017 și în 2019), prin care se solicită tuturor statelor să își dezvolte capacitatea de colectare și utilizare a datelor din PNR²⁰, rezoluții pe baza cărora Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) a adoptat în 2020 standarde și practici recomandate privind PNR, prin intermediul amendamentului 28 la anexa 9 la Convenția de la Chicago, care a devenit aplicabil în februarie 2021²¹.

Poziția Uniunii, astfel cum a fost stabilită prin Decizia (UE) 2021/121 a Consiliului, este de a susține standardele și practicile recomandate ale OACI privind PNR, considerând că acestea stabilesc garanții ambițioase privind protecția datelor și permit, astfel, realizarea unor progrese semnificative la nivel internațional. În același timp, în decizia menționată a Consiliului s-a considerat, prin impunerea obligației statelor membre de notificare a diferențelor, că cerințele care decurg din dreptul Uniunii (inclusiv din jurisprudența relevantă) sunt mai stricte decât anumite standarde ale OACI și că transferurile din UE către țări terțe necesită un temei juridic care să stabilească norme și garanții clare și precise în ceea ce privește utilizarea datelor din PNR de către autoritățile competente ale unei țări terțe²².

În acest context, negocierea și încheierea prezentului acord face parte dintr-un efort mai amplu al Comisiei de a urmări o abordare coerentă și eficientă în ceea ce privește transferul de date din PNR către țări terțe, astfel cum s-a anunțat în Strategia privind uniunea securității 2020-2025²³, pe baza standardelor și practicilor recomandate ale OACI privind PNR și în conformitate cu dreptul și jurisprudența Uniunii. O astfel de abordare a fost solicitată și de Consiliu prin concluziile sale din iunie 2021²⁴.

¹⁷ JO L 149, 30.4.2021, p. 710.

¹⁸ EU:C:2017:592.

¹⁹ JO L, 2024/2891, 14.11.2024.

²⁰ RCSONU 2396 (2017): „Consiliul de Securitate: [...] 12. Decide că statele membre trebuie să își dezvolte capacitatea de a colecta, prelucra și analiza, în conformitate cu standardele și practicile recomandate ale OACI, datele din registrul cu numele pasagerilor (PNR), precum și să garanteze că aceste date sunt utilizate de toate autoritățile lor naționale competente și sunt partajate cu acestea, cu respectarea deplină a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în scopul prevenirii, depistării și investigării infracțiunilor teroriste și a călătoriilor conexe, [...]”. A se vedea, de asemenea, RCSONU 2482 (2019).

²¹ Secțiunea D capitolul 9 din anexa 9 la Convenția internațională privind aviația civilă.

²² JO L 37, 3.2.2021, p. 6.

²³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la Strategia UE privind uniunea securității, COM(2020) 605 final, 24.7.2020: „[...] ca acțiune la jumătatea perioadei, Comisia va lansa o revizuire a abordării actuale privind transferul de date PNR în țări terțe.”

²⁴ Concluziile Consiliului din 7 iunie 2021 privind transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) către țări terțe, în special Australia și Statele Unite, în scopul combaterii terorismului și a infracțiunilor grave, Documentul 9605/21 al Consiliului din 8 iunie 2021: „*Invită Comisia să urmărească o abordare coerentă și eficientă în ceea ce privește transferul de date PNR către țări terțe în scopul combaterii terorismului și a infracțiunilor grave, pe baza standardelor și practicilor recomandate ale OACI și în conformitate cu cerințele relevante stabilite în temeiul dreptului Uniunii.*”

Prin acord, Comisia încearcă, de asemenea, să răspundă solicitărilor transportatorilor aerieni de a asigura o mai mare claritate juridică și previzibilitate în ceea ce privește transferurile de date din PNR către țări terțe²⁵.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Articolul 218 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede adoptarea de decizii „care autorizează semnarea acordului și, după caz, de aplicare a sa cu titlu provizoriu înainte de intrarea în vigoare.” Întrucât scopul propunerii este primirea autorizației de semnare a acordului, temeiul juridic procedural este articolul 218 alineatul (5) din TFUE.

Propunerea are două obiective și componente principale, unul referitor la necesitatea de a asigura siguranța publică prin intermediul transferului de date din PNR către Norvegia, iar celălalt referitor la protecția vieții private și a altor drepturi și libertăți fundamentale ale persoanelor. Prin urmare, temeiul juridic material îl constituie articolul 16 alineatul (2) și articolul 87 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

• Proportionalitate

Obiectivele Uniunii cu privire la prezenta propunere, astfel cum sunt prezentate mai sus, pot fi realizate numai prin stabilirea unui temei juridic valabil la nivelul Uniunii, pentru a se asigura faptul că se acordă o protecție adecvată a drepturilor fundamentale în cazul transferurilor de date cu caracter personal din Uniune. Dispozițiile acordului se limitează la ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor sale principale și pentru asigurarea unui echilibru just între obiectivul legitim de menținere a siguranței publice și dreptul oricărei persoane de a beneficia de protecția datelor sale cu caracter personal și a vieții private.

• Alegerea instrumentului

Garanțiile adecvate necesare pentru prelucrarea specifică a datelor din PNR primite de Norvegia de la transportatorii aerieni cu privire la zborurile operate de transportatori aerieni între Uniune și Norvegia trebuie stabilite pe baza unui temei juridic valabil în temeiul legislației UE. Prezentul acord constituie un astfel de temei juridic care permite transferurile de date din PNR.

• Drepturile fundamentale

Schimbul de date din PNR și prelucrarea acestora de către autoritățile unei țări terțe constituie o ingerință în drepturile fundamentale la viață privată și la protecția datelor. O astfel de ingerință este însă justificată și pentru că acordul urmărește obiective legitime, și anume prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor grave și a terorismului. Acordul include garanții adecvate în materie de protecție a datelor în cazul datelor cu caracter personal transferate și prelucrate, în conformitate cu dreptul Uniunii, în special cu articolele 7, 8, 47 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a UE.

²⁵ După cum au remarcat transportatorii aerieni, inclusiv în răspunsul la consultarea privind foaia de parcurs, aceștia se găsesc din ce în ce mai mult într-o situație de „conflict de legi” între două cadre de reglementare diferite; a se vedea: <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12531-Transportul-aerian-comunicarea-datelor-cu-numele-pasagerilor-in-UE-si-nu-numai-evaluare-ro>.

3. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

4. ALTE ELEMENTE

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Acordul, în deplină conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a UE, cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a UE și cu directivele de negociere, oferă un temei juridic, condiții și garanții pentru transferul către Norvegia și prelucrarea de către Norvegia a datelor din PNR primite de la transportatorii aerieni din Uniune:

Articolul 1 stabilește domeniul de aplicare și obiectivele acordului.

Articolul 2 include definiții-cheie ale acordului, printre altele definirea „unității de informații despre pasageri” (UIP) a Norvegiei ca autoritate competentă desemnată responsabilă cu prelucrarea datelor din PNR, precum și a termenilor „infrațiune gravă” și „terorism”, în conformitate cu modul în care au fost definite aceste concepte în alte instrumente relevante ale dreptului Uniunii;

Articolul 3 reglementează metoda și frecvența transferurilor de date din PNR de către companiile aeriene către UIP norvegiană, pentru a se asigura că transferurile de date din PNR sunt menținute la minimul necesar și sunt proporționale cu scopul specificat în acord.

Articolul 4 prevede o soluție tehnică comună prin includerea posibilității ca Norvegia să utilizeze routerul API-PNR creat în conformitate cu Regulamentul (UE) 2025/13²⁶ și astfel cum se prevede la articolul 10 litera (c) din regulamentul respectiv.

Articolul 5 stabilește limitarea scopului, și anume prevenirea, depistarea, cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave, în mod exhaustiv pentru toate prelucrările de date din PNR care fac obiectul acordului.

Articolul 6 stabilește cele trei modalități specifice de prelucrare a datelor din PNR primite în temeiul acordului de către UIP norvegiană.

Articolul 7 prevede garanții suplimentare pentru efectuarea „evaluării în timp real” și limitează prelucrarea automată a datelor din PNR.

Articolul 8 prevede interdicția de a prelucra categorii speciale de date din PNR în conformitate cu modul în care a fost definit acest concept în acquis-ul UE privind protecția datelor.

Articolul 9 prevede un nivel ridicat de securitate a datelor din PNR primite în temeiul acordului și asigură faptul că încălcările securității datelor sunt notificate autorității norvegiene desemnate de supraveghere a protecției datelor.

Articolul 10 prevede păstrarea evidențelor și documentarea tuturor prelucrărilor de date din PNR.

Articolul 11 cuprinde norme privind restricționarea stocării datelor din PNR pentru a se asigura faptul că aceste date nu sunt stocate mai mult timp decât este necesar și sunt stocate proporțional cu obiectivul urmărit de prezentul acord. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene, această dispoziție impune existența unei

²⁶ Regulamentul (UE) 2025/13 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 2024 privind colectarea și transferul de informații prealabile referitoare la pasageri în scopul prevenirii, depistării, investigării și urmăririi penale a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/818.

legături obiective între datele din PNR care urmează să fie păstrate și obiectivele acordului și supune perioadele de stocare unor examinări periodice de către UIP norvegiană.

Articolul 12 impune UIP norvegienne să depersonalizeze datele din PNR cel târziu după șase luni.

Articolul 13 include norme și condiții pentru divulgarea datelor din PNR pe teritoriul Norvegiei, de exemplu prin limitarea acestor divulgări la autoritățile cu funcții legate de scopurile acordului și prin impunerea condiției unei aprobări prealabile de către o autoritate judiciară sau un alt organism independent pentru astfel de divulgări.

Articolul 14 include norme și condiții pentru divulgarea datelor din PNR în afara teritoriul Norvegiei și al UE, de exemplu prin limitarea acestor divulgări la țările terțe cu care UE a încheiat un acord comparabil sau în privința cărora UE a adoptat o decizie relevantă privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, precum și prin impunerea condiției unei aprobări prealabile de către o autoritate judiciară sau un alt organism independent pentru astfel de divulgări.

Articolul 15 promovează cooperarea polițienească și judiciară prin schimbul de date din PNR sau de rezultate ale prelucrării datelor din PNR între UIP norvegiană și UIP ale statelor membre ale Uniunii, precum și între UIP norvegiană, pe de o parte, și Europol sau Eurojust, în limitele competențelor lor, pe de altă parte.

Articolul 16 impune Norvegiei să aplice aceleași drepturi și obligații ca cele prevăzute de Directiva (UE) 2016/680 în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului acord și ca o astfel de prelucrare să fie supravegheată de o autoritate independentă instituită în conformitate cu implementarea de către Norvegia a directivei respective.

Articolul 17 cuprinde obligații de transparență și de informare, inclusiv cerința de a notifica persoanele cu privire la divulgarea datelor lor din PNR.

Articolul 18 prevede obligația Norvegiei de a notifica identitatea UIP norvegienne și a autorității naționale de supraveghere.

Articolul 19 prevede intrarea în vigoare a acordului.

Articolul 20 prevede mecanisme de soluționare a litigiilor și de suspendare.

Articolul 21 prevede posibilitatea ca oricare dintre părți să denunțe acordul în orice moment.

Articolul 22 prevede normele privind modificarea acordului.

Articolul 23 prevede evaluarea comună a punerii în aplicare a acordului.

Articolul 24 cuprinde o clauză privind aplicarea teritorială a acordului.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei privind transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 16 alineatul (2) și articolul 87 alineatul (2) litera (a), coroborate cu articolul 218 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 4 martie 2024, Consiliul a autorizat Comisia să înceapă negocieri în vederea încheierii unui acord între Uniunea Europeană și Norvegia privind transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) în scopul prevenirii, depistării, investigării și urmării penale a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave („acordul”). Negocierile s-au încheiat cu succes prin parafarea acordului la 9 aprilie 2025.
- (2) Acordul permite transferul de date din PNR de către transportatorii aerieni din Uniune către Regatul Norvegiei, cu respectarea deplină a drepturilor prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special a dreptului la viață privată și de familie recunoscut la articolul 7 din cartă și a dreptului la protecția datelor cu caracter personal recunoscut la articolul 8 din cartă. În special, acordul include garanții adecvate pentru protecția datelor cu caracter personal transferate în temeiul acordului.
- (3) Acordul promovează cooperarea polițienească și judiciară între autoritățile competente ale Regatului Norvegiei și cele ale statelor membre ale Uniunii, precum și cu Europol și Eurojust, cu scopul de a consolida capacitățile acestora de consolidare a frontierelor externe, precum și de a asigura în mod eficace securitatea internă în absența controalelor la frontierele interne în spațiul Schengen.
- (4) [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.] SAU [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat [, prin scrisoarea din...,] dorința de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.].
- (5) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea

Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

(6) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis avizul [xxx] la data de [xx.xx.xxxx].

(7) Prin urmare, acordul ar trebui să fie semnat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se autorizează semnarea, în numele Uniunii, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei privind transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave, sub rezerva încheierii acordului menționat¹.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*

¹ Textul acordului se publică împreună cu decizia privind încheierea acestuia.